

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. Търговище, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: М. Н. ИВАНОВА

при участието на секретаря ИРИНА П. ВАСИЛЕВА
като разглежда докладваното от М.А.Н. ИВАНОВА Търговско дело № 20223500900013 по описа за 2022 година

ИСК с правно осн.чл. 432, ал. 1 от ТЗ за сумата 26 000 лв., предявен като частичен от 30 000 лв.

Т.д.№ 13/2022 г. е образувано на 07.03.2022 г., след изпращане по подсъдност на предявения пред РС-Омуртаг иск по чл. 432 ал. 1 от КЗ с искова молба вх. № 756/23.03.2020 г., депозирана от М. С. С. от гр. *****, чрез пълномощник адв. Г. Х., САК, срещу „ЗД Бул Инс“ АД, гр.София, за присъждане на застрахователно обезщетение в размер 26 000 лева – предявен като частичен (с оглед изменението на иска с последваща молба вх. № 260263/15.12.2021 г.) от 30 000 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на ИМ –застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки, страдания и психически травми, вследствие на ПТП, настъпило на 03.10.2019г. на магистрала „Хемус“ км 401, с посока от гр. Варна към гр. Шумен, предизвикано от С. А. П. - водач на л.а. марка „Фолксваген Пасат”с д.к.№ Т 0945 ВТ (в който пътувала ищцата), чиято гражданска отговорност е застрахована в ответното дружество – в района на км 401 П. извършил необезопасена маневра обратен завой, поради което е ударен от л.а. БМВ, рег. № В8664НН. Ищцата твърди, че в следствие

на ПТП е получила масивен оток и кръвонасядане по клепачите на лявото око, разкъсно-контузна рана в областта на лява вежда- 2см,отчупване на вътрешния режещ ръб на първи горен ляв резец, кръвонасядане в лявата седалищна област с диаметър 10-12 см, мозъчно сътресение със загуба на съзнанието, като преживяното рефлектирало и върху психическото ѝ здраве- вреди, които не са обезвъзмездени от застрахователя, поради което претендира исковата сума, ведно със законната лихва от датата на исковата молба, както и разноски, представя списък по чл. 80 ГПК.

Възраженията на застрахователя ЗД “БУЛ ИНС“ АД по съществото на иска са за липса на предпоставките за ангажиране на имуществената му отговорност- неустановяване на фактите по приложените писмени доказателства, възражения по механизма на ПТП, оспорвайки констатациите в КП относно обстоятелства, които не са непосредствено възприети от съставилия го, счита, че деянието е „случайно“, възражения за липсата на причинно-следствена връзка на ПТП с описаните от ищцата вреди, евентуално - за прекомерност на претендираното обезщетение и с възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата, поради нарушение на чл.137а от ЗДвП - непоставяне на безопасителен колан. Въвежда доводи за съпричиняване във вредоносния резултат и от страна на водача л.а. „БМВ“, нарушил разпоредбите на чл. 20, ал. 2 ЗДвП. Моли за отхвърляне на иска, евентуално присъждане на по-ниско обезщетение, предвид възраженията за принос и прекомерност. Претендира разноски по представен списък по чл. 80 ГПК.

Третото лице помагач на ответника ЗК“ЛЕВ ИНС“ АД в депозирания писмен отговор оспорва да е налице противоправно и виновно поведение на водача на застрахования при него л.а. БМВ, наличието на причинна връзка между действията на водача на БМВ и причинения вреденосен резултат, в т.ч. твърдяното от ответника „съизвършителство“. Оспорва претенцията за неимуществени вреди и по размер, като прекомерна.

Относно допустимостта на предявените искове съдът приема следното:

Предявените по реда на чл. 432, ал.1 от КЗ искове се явяват допустими. На 17.12.2019 г. ищцата е предявила претенция пред застрахователя за доброволно уреждане на спора, но е получила отказ, поради което е налице правен интерес от предявяване на настоящия иск.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

От съвкупната преценка на представените писмени доказателства, съставени във връзка с процесното ПТП – констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 1907, административно-наказателна преписка по издаване на НП № 19-0819-006362/20.11.2019 г., изд. От сектор „ПП“, ОД на МВР-Варна във вр. с АУАН № GA123763/03.10.2019 г. против С. А. П., заключението на приетата САТЕ, разясненията на в.л. в с.з. и събраните гласни доказателства, съдът приема за установено, че на 03.10.2019 г. на магистрала „Хемус“, в посока от гр. Варна към гр. Шумен, л.а. „Пасат“, управляван от св. П., се движи в крайна лява лента (скоростна пътна лента). При приближаване на 401км л.а. „Пасат“ навлиза в участък с временна организация на движението (стеснен участък) при което ширината на пътните платна е стеснена с поставени конуси и ограничителни табели и в участъка пред него е въведено двупосочно движение (платното за движение посока Варна - София е било двупосочно при км 401, поради извършване на ремонт в посока гр. София). Въведено е и ограничение на скоростта 60 км/ч. Водачът на л.а. Пасат, съобразявайки се с ограничителните табели от крайна лява лента преминава вдясно, като навлиза частично и в аварийната лента. В същото време зад него се движи л.а. „БМВ“, управляван от св. Й. – с несъобразена с конкретната пътна обстановка скорост и без да спазва безопасна дистанция с движещия се пред него л.а. „Пасат“. Водачът на л.а. „Пасат“ предприема маневра, напускайки частично заетата от него аварийна лента, навлизайки в средната лента (без да може да се направи категоричен извод, че прави обратен завой), като това негово поведение става причина л.а. „БМВ“ да се удари в него. При сблъсъка, осъществен в средна пътна лента, предвид отразеното в КП и в скицата в САТЕ, л.а. „Пасат“ се премества напред вляво и едновременно с това се завърта около оста си в посока обратна на часовниковата стрелка, при което ищцата, возеща се на предна дясна седалка, с поставен предпазен колан, получава травматичните увреждания.

От писмо на ОП – Варна се установява, че при извършената деловодна справка в ОП-Варна и в РП-Варна няма данни за образувано досъдебно производство с пострадало от ПТП лице ищцата (описани в изпратеното до ОП-Варна определение № 136/14.07.2022 г.), при което наличието на

фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД във вр. с чл. 432 КЗ подлежи на установяване в настоящото производство.

С оглед разпоредбата на чл.179 от ГПК, официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, съставлява доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия, т.е. протоколът за ПТП, издаден от органите на МВР, е официален свидетелстващ документ и има обвързваща доказателствена сила относно фактите, осъществени от или в присъствието на длъжностното лице. Когато местопроизшествието е посетено от съставителя, протоколът като официален свидетелстващ документ се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно пряко възприети от съставителя факти при огледа, относими за определяне на механизма на ПТП, като местоположението на МПС, участници в ПТП, характера и вида на нанесените щети, пътните знаци и маркировката на мястото на произшествието и др., като констатациите са оборими и могат да бъдат опровергани с други доказателства.

В конкретния случай, безспорно следва да бъдат съобразени установените от изготвилia протокола, съставен на мястото на ПТП (показанията на свидетелите) увреждания по двата автомобила, като обективни данни, възприети непосредствено. В тази насока са и показанията на разпитаните по делото свидетели. При възприемане на фактическата обстановка съдът съобразява приетата САТЕ, с уточненията на в.л. в с.заседание, предвид увредите по двете МПС-та – „задна лява странична част ходова част на л.а. Пасат“ и „предна дясна част ходова част на л.а. БМВ“, удостоверени в КП, в каквато насока са и показанията на св. П. и св. Й..

При тези обстоятелства, следва да се приеме, че причината за ПТП е противоправното поведение на водачите и на двете МПС, като застрахованият при ответното дружество водач предприема описаната маневра, без да се съобрази с движещия се зад него, макар и ненапълно правомерно л.а. БМВ, с което нарушава разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, вменияваща задължение на водачите преди да предприемат каквато и да било маневра, да се убедят, че няма да създадат опасност за участниците в движението, които се движат след тях, преди тях или минават край тях, и да извършат маневрата, като се съобразят с тяхното положение, посока и

скорост на движение. Водачът на „БМВ“ се движи с несъобразена скорост и не спазва необходимата дистанция (не по-малко от 43,55 м), при което не успява да спре, въпреки добра пряка видимост не по-малко от 150-200 м, на дневна светлина (около 12.45 ч.), сухо, слънчево време, положителни температури. Макар и неточно установена скоростта на движението на л.а. БМВ, при ограничение 60 км, по показанията на св. Й. се е движил с около 70-80 км/ч, заключението на в.л., предвид естеството на удара и последващото завъртане на л.а. „Пасат“ в разясненията му в с.з. е, че „при всички положения водачът на л.а. БМВ не е спазил достатъчна безопасна дистанция и вероятно се е движил със скорост над допустимата“, с което си поведение е нарушил чл. 20 , ал. 2 от ЗДвП.

Отговорността на ответното застрахователно дружество е производна на гражданска отговорност по чл.45 от ЗЗД на водача на лекия автомобил, поради което предявеният иск по чл.432, ал.1 от КЗ е доказан по основание, като въпросът за разпределение вината между двамата водачи, респ. застрахователи, не касае пострадалия, отговорността спрямо който е солидарна, съгласно чл. 53 от ЗЗД.

Съдът намира за неоснователни, като недоказани, доводите на ответника за случайно деяние, за липсата на виновно поведение на водача на л.а. „БМВ“, предвид приетата за установена фактическа обстановка и изложени по-горе съображения за поведението на водачите и на двете МПС-та и нарушаване на посочените правила за движение, довели до настъпването на ПТП-то и вредоносния резултат.

И двете експертизи СМЕ и САТЕ са категорични, че именно вследствие на ПТП на ищцата са причинени травматични увреждания.

От приетите писмени доказателства по делото и от заключението на съдебно-медицинска експертиза (СМЕ), се установява, че на 03.10.2019 г. около 12.45 ч., след ПТП, ищцата (26 г.) е била приета за изследване и лечение в Спешно отделение, гр.Девня, като при прегледа ѝ е постановена диагноза: „Контузия на главата.мозъчно сътресение“, след което е била на преглед в МБАЛ "Света Анна- Варна“ АД, извършени ѝ са съответните прегледи и изследвания, предписано медикаментозно лечение, без болнично лечение. Видно от издаденото СМУ № 330/04.10.2019 г. на МБАЛ-Търговище, при прегледа ѝ от 04.10.2019 г. са установени: в областта на

лявата вежда-рана с оточни и широко охлузени ръбове, напречно разположена в средната трета на веждата с дължина 2 см.; по горния и долен клепачи на лявото око- оток с мораво-синкав цвят по цялата им ширина и дължина; отчупване на вътрешният ръб на първи горен ляв резец, по лявата седалищна област външно- кръвонасядане с кръгловата форма с диаметър 10-12 см. Според експерта е претърпяла значителни болки по главата и седалището, с възстановителен период около 20-25 дни, като видими белези по лицето и тялото ѝ няма да останат. От разясненията на вещото лице в с.з. се установява, че претърпяното мозъчно сътресение е лекостепенно, причинило временно разстройство на здравето, продължило около 2-3 месеца. Относно степента на лицето се позовава на обективната находка за травма на главата, анамнезните данни за липса на спомен за около 2-3 минути, отпускане на главата ѝ след удара, предприетите изследвания и липсата на болничен престой. Отчупването на вътрешния ръб на резеца не води до затрудняване на отхапването. Според заключението на експерта, предвид и разясненията в с.з., травмите са получени от ищцата при удари с твърди, тъпи предмет вътре в купето. От показанията на св. А.а (съседка на ищцата) се установява, че след ПТП-то ищцата била в шок, била в рани и синини -по двете рамена и по краката, и в следващите дни не можела да спи, бълнувала, говорела някак по-забавено, и досега е останал у нея страх при пътуване в МПС. От показанията на св. П. (фактически съпруг на ищцата) се установява, че вследствие на удара на двете МПС-та ищцата, возила се на предна дясна седалка, се ударила много силно в главата му („аз се замаях“-св. П.), след което се отпуснала върху таблото на колата за около 5-10 минути, дошлите тираджии я напръскали с вода и тя се свестила, докато свидетелят се занимавал със сина им, който бил изпаднал от колата.

При тези обстоятелства, стойността на претърпените от ищцата неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, както и други негативни изживявания, предвид вида, естеството, характера и степента им, описани от вещото лице и свидетелите, съдът определя в размер на 19 000 лв., съобразно изискванията на чл. 52 от ЗЗД, като намира, че не са налице предпоставките по чл.51, ал.2 от ЗЗД за намаляване на обезщетението, за който извод се позовава на заключенията на двете експертизи.

Съгласно задължителната съдебна практика, обективирана в т.7 на ППВС № 17/ 63 г., ТР № 88/62 г. на ОСГК на ВС, в ТР № 1/2014 г. на ОСТК

на ВКС, както и формираната по реда на чл. 290 и сл. от ГПК практика в решения на различни състави на ВКС: решение № 169/28.02.2012 г. по т.д.№ 762/2010 г., II т.о.; решение № 58/29.04.2011 г. по т.д.№ 623/2011 г., II т.о.; решение № 18/17.09.18 г. по гр.д.№ 60304/16, IV г.о., решение № 76/22.06.2020 г. по т.д. № 771/2019г., II т.о. и др.), за да е налице съпричиняване на вредата е необходимо да бъде установена пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, но не и вина. Приносът на увредения - обективен елемент от съпричиняването, може да се изрази в действие или бездействие, но всякога това му поведение трябва да е противоправно и да води до настъпване, или да улеснява настъпването на вредоносния резултат, т.е. в някаква степен да го обуславя.

В настоящия случай, съгласно САТЕ, дори и при правилно поставен предпазен колан е технически възможно пострадалата да претърпи същите увреждания, предвид механизма на ПТП, действието на предпазния колан и естеството на получените травми. Медицинският експерт посочва, че макар да не са намерени белези от поставен колан, това не означава, че такъв не е поставен, с оглед мястото на травмите – лява челна област, преден ляв резец и кръвонасядания в лява седалищна област, обосноваващо извод, че тези травми биха могли да бъдат получени и при поставен обезопасителен колан, който не предпазва тялото от изместването му встрани, с оглед на което коланът не би предотвратил удар между главите на двамата пътуващи - при сблъсъка ищцата е полетяла настрани, ударила се в главата на съпруга си и най-вероятно тогава е посрещнала горна и долна челюст, а може увредата на левия резец да е и от последващото отпускане на главата ѝ на таблото.

Относно определяне размера на неимуществените вреди:

Според установената съдебна практика, съобразно критерия за справедливост, установен в чл. 52 от ЗЗД, при определяне на обезщетението за неимуществени вреди, следва да се имат предвид обективно съществуващите обстоятелства във всеки конкретен случай. Тези обстоятелства са: видът, характерът и степента на констатираното увреждане и състоянието на пострадалия; начинът на извършване на увреждането; видът и начинът на провежданото лечение, неговата продължителност; болките и страданията, претърпени, както при причиняване на увреждането, така и при

провеждане на лечението през всичките му етапи; отстранени ли са травмите или има остатъчни явления; периода на загуба на двигателна способност; психическата травма, както при причиняване на увреждането, така и впоследствие; възрастта на увредения; налице ли е намалена трудоспособност, степен на възстановяване, прогноза на отшумяване на уврежданията и др.

Неимуществените вреди, макар да имат стойностен еквивалент, са в сферата на субективните преживявания на пострадалия, затова за тяхното определяне имат значение различни обстоятелства. На обезщетяване подлежат не само съзнаваните болки, страдания и неудобства, причинени от увреждането и явяващи се пряка и непосредствена последица от него, но и самото понасяне на увреденото състояние. В този смисъл са и дадените разяснения в ППВС 4/1968 г. за понятието "справедливост" и практиката на ВКС.

Съдът взе предвид възрастта на ищцата (26 г.), характера и вида на увредите, причинили, според СМЕ, значителни болки по главата и седалището, с възстановителен период около 20-25 дни, лекостепенното мозъчно сътресение, в степен „сопор“- предпоследна, неудобството от увредата на ляв резец, тежкото понасяне на увреденото състояние и шока непосредствено след катастрофата (св. А.а), след три години още не е заличен напълно белег от раната в областта под лявата вежда, причинения психически дискомфорт, уплах и стрес, остатъчен към настоящия момент страх при пътуване с кола. От друга страна, липсата на остатъчни физически болки или усложнения, на продължително лечение/възстановяване, съгласно поясненията на експерта в с.з. повредата на преден ляв резец не води до затрудняване на отхапването, нито при прегледа на 04.10.2019 г. са установени твърдяните от свидетелката синини и кръвонасядания по цялото тяло; видими белези по лицето и тялото на пострадалата няма да останат.

Освен преживените болки, страхове и притеснения, следва да бъде съобразена и икономическата конюнктура в страната към момента на ПТП /решение № 25/17.03.2010 г. на ВКС по т.д № 211/2009 г., решение № 95/2009г. на ВКС по т.д. № 355/2009г., I т.о. и др./ - МРЗ от 560 лева към датата на процесното ПТП и лимит на отговорността на застрахователя по застраховка „ГО“ от 10 000 000 лв., както и средната работна заплата към

момента на ПТП, по данни на НСИ –около 1200- 1300 лв.

Предвид горните съображения до посочения размер от 19 000 лв. претенцията за обезвреда следва да бъде уважена, ведно със законната лихва върху главницата от датата на исковата молба (каквото е искането на ищцата), като в останалата част до размер от 26 000 лв. предявеният иск следва да бъде отхвърлен, като неоснователен.

По разноските: Ищцата е освободена частично от д.такса, но не и от разноски. Представявана е безплатно от адвокат. Страните са заплатили разноски за вещи лица: 300 лв. СМЕ и 300 лв. САТЕ (внесени поравно от ищцата и ответника), разноски за свидетели и удостоверения. Ответникът е представил доказателства и за заплатено адв.възнаграждение.

С оглед изхода на спора и по реда на чл. 78 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от ЗАдв на процесуалния представител на ищцата в размер на 1 150 лв., с начислен ДДС, върху размера на уважената част от иска, по сметка на окръжен съд - следващата се държавна такса (предвид и внесената частично от ищцата и основателността на иска-73%) в размер на 560 лв. на осн.чл.78, ал.6 от ГПК, на ищцата – 408.80 лв., разноски (д.т., експертизи, свидетел, удостоверения), съобразно уважената част. На осн.чл.78, ал.3 от ГПК ищцата следва да заплати на ответното дружество направените по делото разноски в размер на 577 лв. (експертизи, свидетел и адв.възнагр. с ДДС), съобразно отхвърлената част от иска.

На третото лице-помагач разноски не се присъждат – чл. 78, ал. 10 ГПК.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Застрахователно дружество БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, седалище и адрес управление гр. София, бул. “Джеймс Баучер“ № 87, ДА ЗАПЛАТИ на М. С. С., ЕГН ***, от гр. *****, ул. „***** *****“ № ****, чрез пълномощник Адвокатско дружество „Д. и Х.“ гр. София, Булстат 176984955, представлявано от адв. Г. Х., САК, сумата 19 000 лева (деветнадесет хиляди лева) - представляваща застрахователно обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в болки**

и страдания от телесни увреждания и други негативни физически и психични изживявания, които вреди са настъпили в резултат на ПТП от 03.10.2019 г., на магистрала „Хемус“ км 401, с посока от гр. Варна към гр. Шумен, от водача С. А. П. - водач на л.а. марка „Фолксваген Пасат“ с рег.№ Т 0945 ВТ, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответното търговско дружество „ЗД Бул инс“ АД, ПТП с л.а. „БМВ“, рег. № В8644 НН, управляван от Й. М. Й., **на осн.чл.432, ал.1 от КЗ**, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба-23.03.2020 г. до окончателното изплащане на задължението, като

ОТХВЪРЛЯ предявения иск по чл. 432, ал.1 от КЗ в останалата част за разликата над 19 000 лв. до пълния 26 000 лв., предявен като частичен от 30 000 лв., като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, гр. София, да заплати на Адвокатско дружество „Д. и Х.“ гр. София, Булстат 176984955, представлявано от адв. Г. Х., САК, адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство на ищцата М. С. С., в размер на **1 150 лв.**, с ДДС, **на осн. чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата.**

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, гр. София, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Окръжен съд – Търговище, **сумата 560 лева-** държавна такса, **на осн. чл. 78, ал. 6 от ТЗ.**

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, гр. София, да заплати на М. С. С., ЕГН *****, сумата **408,80 лв.** - разноси в производството, съобразно отхвърлената част от иска.

ОСЪЖДА М. С. С., ЕГН ***,** , да заплати на „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, сумата **577 лв.** - разноси в производството, съобразно отхвърлената част на иска, **на осн.чл.78, ал. 3 от ГПК.**

Решението е постановено с участието на трето лице-помагач, ЕИК 121130788, гр. София.

Решението има установително действие в отношенията на третото лице ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД и насрещната страна М. С. С., **на осн.чл.223, ал.1 от ГПК.**

Установеното в мотивите на решението е задължително за третото лице ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД-гр.София в отношенията му със страната, която го е привлякла- ЗД “БУЛ ИНС”“АД-гр.София, **на осн.чл.223, ал.2 от ГПК.**

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд-Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____